A°. 1837. N°. 101.

Woensdag, den 20sten December.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 19 December 1837.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal van den 18den dezer, No. 1255/1135, is de Heer SIMON ABENDANON Sz., geadmitteerd als TRANSLATEUR IN DE ENGELSCHE TAAL.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 19 December 1837.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal van den 18den dezer, No. 1256/1136, is de Heer J. D. CROL, geadmitteerd als BOEKHOUDER alhier.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Militair Bureau.

Den 15 *December* 1837.

Door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, is bij Gouvernements-Order van heden, N°. 344/33, bepaald:

§ Dat de thans bestaande Schutters-Raad, op ultimo dezer maand, geacht zal worden *eervol* gedefungeerd te hebben.

§§ Dat de 2de Luitenant van de Schutterij N. G. VLIER, thans bij den Schutters-Raad als Griffier fungerende, geacht zal worden uit laatstgenoemde betrekking met ultimo dezer maand *eervol* ontslagen te zijn.

§§§ Dat de bij art. 92 van het Reglement voor de Schutterij alhier, bedoelde Schutters-Raad voor het jaar 1800 Acht en Dertig, bestaan zal uit de Heeren:

Kapitein Adjudant J. HELB, als *President.*

als Leden:
1e. Luitenant E. J. S. STUGER
2e. Luitenant H. J. A. WITTERING
Sergeant Majoor H. W. VARENHORST
Sergeant J. E. WESENHAGEN
Korporaal R. H. BRAAM, en
Schutter N. M. BENDER

§§§§ Dat de functien van Griffier bij voornoemden Raad, gedurende 1838, zullen worden waargenomen door den Kapitein Kwartiermeester bij Schutterij H. BENJAMINS.

De Kapitein Adjudant,
R. H. ESSER.

Advertentiën.

(39665) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 22sten December 1837, des voormiddags ten *negen* uren, ter Kastelenije van gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

De SLAVEN *Hope*, *Adam*, *Sandij*, *Vinst*, *Dumfries*, *Pieter*, *Isaac*, *Adriaan*, *Simon*, *Bachus* en *Venus* aankomende RICHARD WHITE.

Paramaribo, 16 *December* 1837.
R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

(39642) Het behaagde den Almagtigen God, om op Maandag den 11den dezer, door den dood tot zich te roepen, mijne geliefde Dochter MIETJE VAN DER ASSEN, in den ouderdom van 45 jaren, 1 maand en 7 dagen.

Hoe treffend dit verlies voor hare *drie* nog minderjarige Kinderen, voor mij in mijne oude dagen en voor hare verdere betrekkingen is, zal een ieder ligt beseffen, en wij houden ons van de deelneming onzer Vrienden en Bekenden verzekerd.

Paramaribo, *den* 18 *December* 1837.
JOHANNA van BORGSTEDE.

Harmonica.

☞ De aangekondigde ALGEMEENE VERGADERING op Woensdag den 20sten, zoo mede het *ZESDE CONCERT* op Donderdag den 21sten dezer, blijven, uit hoofde van tusschengekomene verhindering, uitgesteld tot nadere advertentie. (39651)

Paramaribo, 19 *December* 1837.

Gebroeders Cordua

hebben met de laatst gearriveerde Schepen de volgende GOEDEREN ontvangen en bieden dezelven tot *civiele* prijzen te Koop aan:

Alle soorten van Provisien; Champagne; beste Madera; Rhijnwijn; Chatau Margaux; Muscat Frontignac; Port Wijn; Roode Wijn en Bier; Likeuren; Cherry Brandy; Porter en Ale; Fransche Vruchten op Brandewijn; Eau de Cologne; Olie; SPERMACETIJ KAARSEN; Bielefelder-, Warendorper-, Huismans- en Osnabrugs Linnen; Creas; Estopille; Beddetijk; witte- en grijze Dril; gekleurde Broeken; gekleurde Damast voor overtreksel van Stoelen en Tafels; Tafelkleeden; Damast Tafel Garnituren; Pool- en Vriesch Bont; een geheel assortiment Schoenen en Hoeden; Parapluis; Zwitsersche Manufacturen; zijde Foulards en zwart zijde Halsdoeken; Neger Duffels en Hoeden; Tonteldoozen; Spiegels; Naalden en Hoeken; Breeuwwerk; geelhechte Houwers; enkelde en dubbelde Dommekrachten; Hoepels; Laken; Flanel; gemaakte Jassen en Rokken; blikke reis Etuis en Scheer dito; Haver; Kurken; DUITSCHE BOEKEN; Duitsche Pijpen; Glaswerk; BIJOUTERIEN en veel andere Goederen meer. (39671)

Paramaribo, *den* 17 *December* 1837.

(39670) De ondergeteekende *ultimo* Januarij e. k. deze Kolonie verlatende, verzoekt ten vriendelijksten zijne Debiteuren, hun verschuldigde ten spoedigste aan te zuiveren, ten einde hem niet in de onaangename verpligting te stellen, daartoe *regtsmiddelen* te moeten gebruiken.

J. W. KEMPFF Wz.

(39672) Kapitein S. IJ. PARMA, voerende het Schip *de Drie Gebroeders*, voornemens zijnde tegen *ultimo* Februarij e. k., de terugreis naar *Amsterdam* aan te nemen; — Biedt gemelde Bodem ter inlading van SUIKER en KATOEN aan Heeren Planters, Kooplieden en verdere Ingezetenen.

Paramaribo, 16 *December* 1837.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 18den, Z. M. Brik PEGASUS, gekommandeerd door den Kapt. Luit. ter Zee J. P. Meurer, van Hellevoetsluis, hebbende 40 dagen reis.

UITGEKLAARD.

Den 16den, het Schip Henriette, Kapt. J. C. Willems, naar Rotterdam visa Nickerie, lading 20 vaten Suiker.

Den 19den, het Schip Wilhelmina Frederika, Kapt. J. H. Bodeman, naar Curaçao; — Passagiers: de Heeren N. Rojer en ... Kikkert Schotborgh.

IN TEXEL GEARRIVEERD:

Den 12den October jl.: de Beurs van Amsterdam, C. van der Drift. — Idem, Zaandam, L. H. Singer. Den 22sten, Maria Frederika, A. H. Hoff. — Den 28sten, Amsterdam, C. Abrahamsz. — Den 29sten, Phoenix, J. C. Topper.

Nieuwstijdingen.

Extracten uit de Nederlandsche Dagbladen tot en met 6 November 1837.

Frankrijk.

PARIJS, den 4 November.

In de *Gazette des Tribunaux* leest men het volgende:

Eene der talrijke gezondheidshuizen, die sierlijk en in eene frissche lucht zich bewesten de hoofdstad, langs de wijduitgestrekte linie der nieuwe boulevards verheffen, is onlangs de schouwplaats geweest eener reeks van misdaden, die, in derzelver ontmenschtheid, in derzelver vergezellende omstandigheden, en vooral in derzelver doeleinde, eene treffende gelijkvormigheid opleveren met de ontzettende gruwelfeiten, met welke de beruchte Markiezin de Brinvillers over het einde der 17de eeuw schrik en ontzetting wierp.

Wij zullen van die bedroevende gebeurtenissen, datgene mededeelen, hetwelk mogelijk is daarvan bekend te maken, en slechts de namen geheim houden; niet uit een kwalijk begrepen gevoel van medodogen jegens de misdaad, maar uit eerbied voor het onherstelbaar ongeluk eener achtingswaardige familie.

Mejufvrouw X......, jong, schoon, rijk en met een ongemeen vernuft begaafd, was, ettelijke maanden na de omwenteling van 1830, in den echt getreden met den Heer N..., wiens persoonlijke hoedanigheden, vermogen en verdienstelijk karakter haar geluk schenen te moeten verzekeren: dit moest echter niet zoo zijn. Mejufvr. X...., toen zij deze verbindtenis sloot, had slechts aan geldelijke belangen en aan familiebeschikkingen gehoor gegeven; eene andere liefde was reeds in haar hart ontkiemd. Weldra was zij, hare pligten met voeten tredende, niet meer in staat haren hartstogt te bedwingen, niettegenstaande haar echtgenoot, haar de teederste zorgen, de opregtste liefde toewijdende, reeds in den aanvang hunner echtelijke vereeniging, haar herhaaldelijk tot eene gelukkige moeder had gemaakt.

Wij zullen de verbijsteringen niet verhalen, tot welke Mevr. N. door haren vurigen hartstogt werd vervoerd. Zelfs hij, die dezen hartstogt inboezemde, werd er door verschrikt: hij deinsde terug voor de vervoeringen dezer ontvlamde verbeelding, en om een einde te maken aan betrekkingen, van welke hij voorzag, dat zij niet anders dan tot eene vreeselijke ontknooping konden leiden, besloot hij Parijs te verlaten, te vlugten, zich in ballingschap te begeven, en op vreemden bodem, in den arbeid en in de genoegens van het beoefenen der wetenschappen, eene kalmte en gemoedsrust te zoeken, welke zijne misdadige verbindtenis voor hem in zijn vaderland van nu af aan onmogelijk maakte.

Hij vertrok naar Brazilie, en, in eenen wegens de zeldzame vereeniging van gevoel en verstand merkwaardigen brief, gaf hij van daar aan Mevr. N.... te kennen, welke redenen hem bewogen hadden haar te verlaten en afstand te doen, zoo al niet van hare liefde, althans van een geluk, hetwelk hij niet zuiver en zonder wroeging kon genieten.

Deze vlugt, dit vastberaden en verstandig besluit moesten Mevr. N.... redden. Van dit oogenblik af aan, werd haar geest door een enkel vaststaand en heerschend denkbeeld geboeid: haar echtgenoot was de hinderpaal, die zich tegen hare vrijheid verzette; zijn dood, de weduwlijke staat, konden alleen haar terug voeren tot dengenen, op wien zij alleen hare liefde had gevestigd.

Door welk eenen strijd het vurig gemoed van Mevr. N...., onder de aanhoudende bestorming van dergelijke denkbeelden, werd in beroering gebragt; hoe zij van de teedere gewaarwordingen eener hartstogtelijke liefde tot het besluit om misdadig te worden en te moorden werd voortgesleept, dit is aan niemand gegeven, te verklaren; zoo veel is zeker, dat na ettelijke maanden van verslagenheid en smart, als gevolgen der verwijdering van haren geliefde, men haar schitterender en bekoorlijker dan ooit, haar gewone leven van verlustiging en verstrooijingen zag hervatten.

Omstreeks dit tijdsgewricht gevoelde de Heer N...., haar echtgenoot, wiens gezondheid tot dusverre sterk en duurzaam was geweest, eenige ongesteldheid, die zich weldra dikwerf genoeg herhaalde, om zijne vrienden bezorgdheid in te boezemen. De ter hulp geroepen geneeskundigen vermogten slechts onvolkomen den aard der kwaal te kenmerken: het waren doffe pijnen in de borst, verzwakking, brakingen, tegen welke alle middelen schipbreuk leden. Men gaf hem den raad, zich naar een huis van gezondheid, buiten het middenpunt en de beweging der hoofdstad, te doen vervoeren, ten einde eene meer zuivere lucht te ademen, en eene meer gezette verpleging te genieten; zijne echtgenoot vergezelde hem derwaarts, wilde zelve hem oppassen, en verliet hem zelfs niet, toen hij, op raad der geneesheeren, als laatste toevlugt, eene proeve nam, om zijne geboortelucht te gaan ademen in eene kleine stad van het departement der Meurthe. Aldaar slaakte hij zijne laatste zucht, in de armen zijner troostelooze gade.

Dit afsterven verwonderde niemand: Mevr. N.... kwam in Parijs terug, en na de weinige, streng door de wet der welvoegelijkheid voorgeschrevene, rouwdagen, verscheen zij op nieuw in de groote wereld, onder haren zwarten dosch en met haar verbleekt gelaat, nog schooner en glansrijker dan te voren.

Het is hier de plaats om eene omstandigheid te vermelden, die de eerste ongesteldheid van den ongelukkigen Heer N.... eenige dagen was voorafgegaan, en die eerst later werd in herinnering gebragt, en de opmerkzaamheid gaande maakte.

In den vertrouwelijken kring van het gezin des Heeren N...., werd dikwerf gesproken van dien ouden vriend, dien jongman, die zich te Brazilie had gevestigd, en aldaar zich wijdde aan de beoefening der scheikunde en der metaalkundig wetenschappen. Mevr. N.... ontving van tijd tot tijd van hem berigt; op zekeren dag vertoonde zij aan eenen, tot haren vertrouwelijken omgang behoorenden persoon eenen zijner brieven, in welken hij haar verzocht, hem onder andere voorwerpen, eenige droogerijen te zenden, welke buiten 's lands onmogelijk te krijgen zijn, en van welker volkomene bereiding de Parijssche artsenij-mengkunde alleen het geheim bezit. De vriend van Mevr. N..., zelf in deze wetenschap ervaren, nam de taak op zich, om dit gedeelte der opgegevene voorwerpen aan te schaffen, en overhandigde haar, ettelijke dagen daarna, in een zorgvuldig verzegeld en, ter voorkoming van alle dwaling of gevaarlijke misvatting, naauwkeurig met opschriften voorzien pakje, de droogerijen, van welke hem de lijst was toevertrouwt geworden, en op welke eenige zware vergiften, als onder anderen Berlijnsch blaauw-zuur, voorkwamen. Mevr. N.... zeide hem, na verloop van weinige dagen dat, eenen-ander ingescheept, en naar de overzeesche gewesten op reis was.

Mevr. N.... was eindelijk weduwe; van nu af aan mogt zij denken aan hem, die hare eerste liefde had verkregen. Zij kon hem hare hand, haar vermogen aanbieden. Maar zij had uit haar huwelijk twee kinderen: dus moest hare vermogen gesplist worden: welligt zoude haar minnaar zich niet rijk genoeg achten. ——— Zij stelde dus het oogenblik uit, dat zij hem den dood van haren echtgenoot melden, en hem zeggen zoude dat het van hem afhing, terug te keeren indien hij nog steeds haar beminde.

Weldra werd een harer kinderen ziek. Zij had hare appartementen in het huis van gezondheid behouden, onverwijlde en verstandige zorgen en hulp werden aan het kind ten koste gelegd: vergeefsche pogingen! Eenige dagen later stierf het onder ontzettende stuiptrekkingen.

Zoo ging het ook met het tweede kind: de hand des doods was over de familie uitgestrekt; dit laatstgemelde stierf genoegzaam plotseling.

Wat de moeder betreft, deze scheen in smart en vertwijfeling verzonken: spoedig verwijderde zij zich uit een huis, hetwelk, zeide zij, haar aan zoo vele ongelukken herinnerde: zij huurde een smaakvol, sierlijk en rijk appartement in eene der prachtige straten van de Chaussée d'Antin: van nu af aan was zij vrij en onafhankelijk, haar vermogen behoorde haar alleen; zij kon zich neêrvleijen op al de schijnbeelden van een zoo duur gekocht geluk. ———

Maar zoo vele, elkander snel opvolgende en onvoorziene sterfgevallen, zoo vele rouwtooneelen, die eene en dezelfde vrouw omringden, hadden de opletten-heid gewekt en verdenking doen ontstaan. Er waren inlichtingen ingewonnen; men had, bijna aan bewijzen gelijk komende, vermoedens opgezameld; er was eindelijk een bevel van gevangenneming tegen Mevr. N.... uitgevaardigd.

Ten 6 ure des morgens verscheen dienvolgens aan hare woning, een openbaar beambte, vergezeld door dienaars om den sterken arm aan de wet te verleenen. Men trekt de schel, geen antwoord van binnen; men klopt, en roept ———— alles te vergeefs. Eindelijk worden de door de wet gevorderde opeischingen gedaan, en de deur van het appartement wordt door eenen smid geopend.

Niets in de voorzaal was van zijne plaats, in de salons was alles in de gewone orde; men gaat twee andere smaakvol gestoffeerde vertrekken door, en men komt aan de deur der slaapkamer; men opent dezelve, en men ziet Mevr. N.... op hare canapé uitgestrekt liggen, nog in hare schoonheid, maar verbleekt, koud, ontzield, en door het uitwerksel eener krampachtige stuiptrekking met hare regterhand een fleschje vast drukkende, uit hetwelk zich nog de doordringend scherpe reuk verspreidde van het Berlijnsch-blaauw-zuur, hetwelk haar had neêrgeveld.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Het gekoperd Tweedeks Barkschip Susanna Maria, Kapt. C. Spiegelberg. -- Adres bij L. D. J. van Bommel. -- Sluit 6 Februarij 1838.

Het gekoperd Tweedeks Schooner Brikschip de Snelheid, Kapt C. Wessels. -- Adres bij L. D. J. van Bommel. -- Sluit medio Februarij 1838.

Het gekoperd Tweedeks Fregatschip de Jonge Willem, Kapt. G. van Meedevoort. -- Adres bij L. D. J. van Bommel.

Het gekoperd Tweedeks Fregatschip Catharina Anna Helena, Kapt. F. H. Zeijlstra. -- Adres bij L. D. J. van Bommel.

Het Tweedeks Driemast Galjootschip Concordia, Kapt. J. D. Diets. -- Adres bij L. D. J. van Bommel.

Het gekoperd Tweedeks Driemast Galjootschip Nicolaas Witzen, Kapt. F. Lange. -- Adres bij J. F. Favereij. -- Sluit 20 dezer.

Het gekoperd Tweedeks Barkschip Harmonie, Kapt. Dirk Spreeuw. -- Adres bij J. F. Favereij.

Het Nederlandsch Kofschip Helena Catharina, Kapt. J. J. Ynsen. -- Adres bij J. M. Samson.

Het gekoperd Tweedeks Barkschip Julia, Kapt. Jan Hilbrands. -- Adres bij J. Lyon. -- Sluit 28 dezer.

NAAR ROTTERDAM en MIDDELBURG.

Het Nederlandsche gezinkt Brikschip Agenoria, Kapt. W. van der Kolff. -- Adres bij Leijsner en Scheffer.

NAAR ROTTERDAM:

Het Hockerschip Voorwaarts, Kapt. Gerrit Don. -- Adres bij J. M. Samson.

NAAR CURAÇAO:

Het nieuw gekoperd Nederlandsch Kofschip Wilhelmina Frederica, Kapt. J. R. Bodeman. -- Adres bij Degenhard & Kramer. -- Sluit HEDEN.

NAAR ROTTERDAM visa SARAMACCA.

Het Nederlandsch Brikschip Equator, Kapt. J. van der Kolff Wz. -- Adres bij Leijsner en Scheffer. -- Sluit HEDEN.

Stand der Maan.

4	December	EERSTE KWARTIER.
12	»	VOLLE MAAN.
20	»	LAATSTE KWARTIER.
27	»	NIEUWE MAAN.

Watergetijen.

20	WOENSDAG.	's mor.	12-00	's av.	6-00
21	DONDERDAG.	»	12-51	»	6 51
22	VRIJDAG.	»	1-42	»	7-42
23	ZATURDAG.	»	2-33	»	8-33

Ter Drukkerij van GEZUSTERS SERRES.